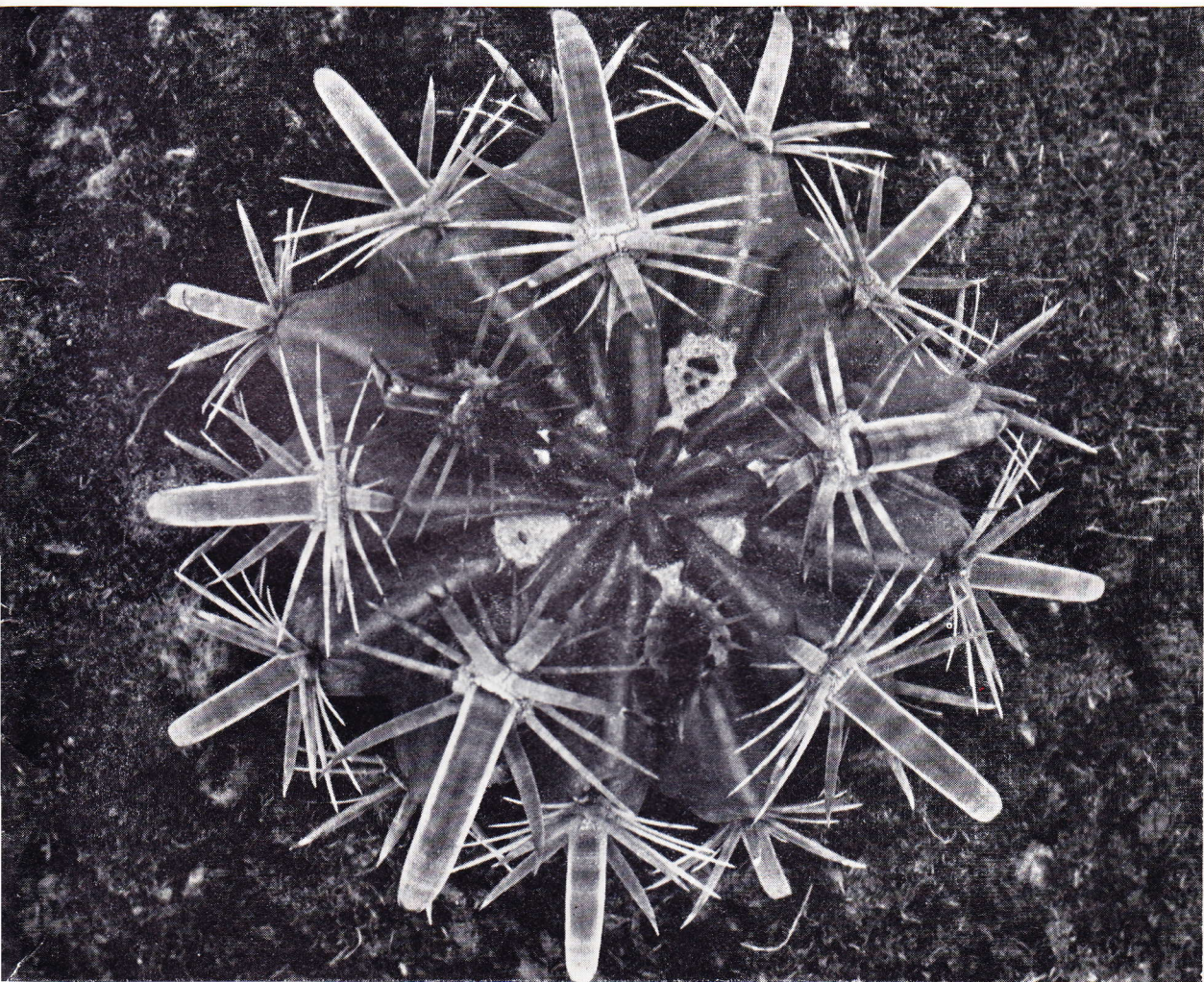

KAKTUS

JANUAR 1976

ÅRG. 11 - NR. 1

KAKTUS

udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober
som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød.

Annoncer: Peter Claes Rundblad, Præstehusene 33, 2620 Albertslund.

Tryk: C. Nordlundes Bogtrykkeri, 3400 Hillerød.

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 60 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemsskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, 2700 Brønshøj. Giro-nr. 6 57 87 13.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 15. november

Annoncepris: $\frac{1}{4}$ side 150 d.kr. – Preise für Anzeigen: $\frac{1}{4}$ Seite 150 d.kr. – Price for ads: $\frac{1}{4}$ page 150 d.kr.

Selskabets styrelse:

Formand: Frans Laursen, Midtjyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted, telf. (05) 32 05 02.

Næstformand: Ebbe Skov, Abigaelsvej 18, 2. sal, 5000 Odense.

Sekretær: Finn Ålbæk Madsen, Langedamsvej 11, 5500 Middelfart, telf. (09) 41 28 56.

Kasserer: Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, 2700 Brønshøj, tlf. (02) 94 61 74.

Bibliotekar: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, 2770 Kastrup, telf. (01) 51 66 06.

Redaktør: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød, telf. (03) 26 21 09.

Redaktionsmedlemmer:

Peter Claes Rundblad, Torbenfeldvej 10, 2700 Brønshøj, telf. (01) 28 25 78.

Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge.

H. Keil, Dansk Forsamlingshus, Ny Bjernt, 2381 Neuberend/Schleswig, Westdeutschland.

Kredsrepræsentanter:

Jylland: Poul Bach, Hadsundsvej 122, 8900 Randers.

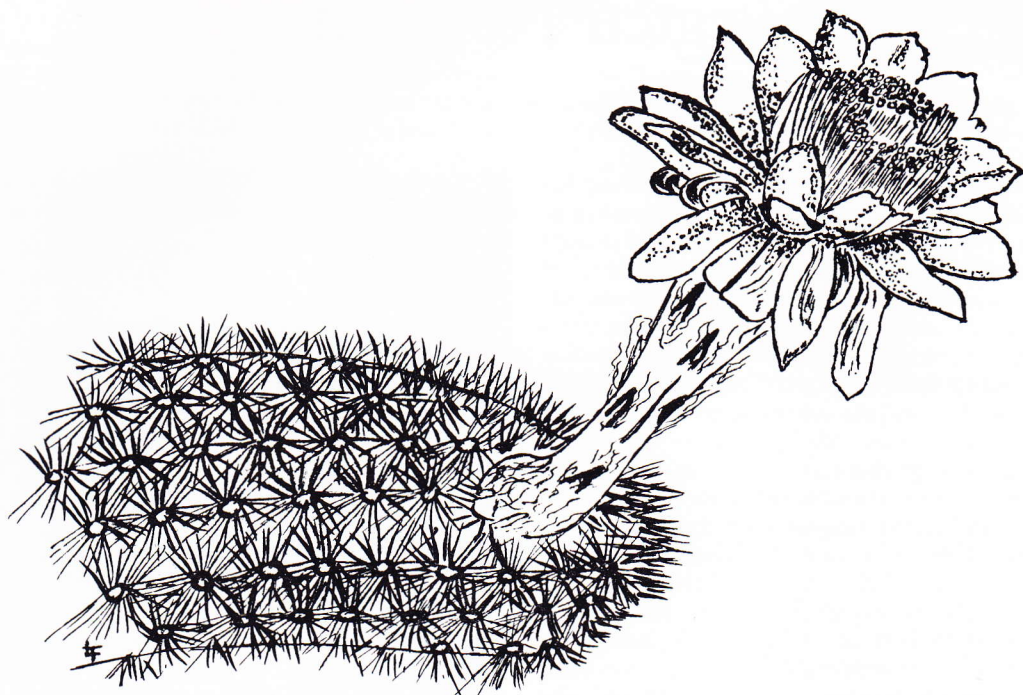
Fyn: Ebbe Dreyer Skov, Abigaelsvej 18, 2. sal, 5000 Odense.

Sjælland: Poul Erik Hansen, Thorsgade 26 B, 2. th., 2200 Kbh. N.

Slesvig: H. J. Müller, 2380 Slesvig, Melkstedtdiek 9.

Norge: Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge.

Forsidebillede: *Ferocactus latispinus* (Haw.) Br. & R. fra østlige og centrale Mexicos højland, hvor den vokser i højder op til 3000 m. Det er en kendt og værdsat plante hos mange samlere specielt på grund af dens kraftige, stærkt farvede torne. Dette er i øvrigt noget, som gælder for de fleste ferocacti. Fotograferet af Kjeld Christiansen hos gartner Bent Jørgensen.

Haageocereus decumbens (Vpl) Backeberg

Tegningen viser en plante i vores samling. Planten er 15 cm lang og har blomstret, siden den var 10 cm. Vi har haft planten i to år, og den er vokset ganske pænt i den tid. Den får ikke nogen specialbehandling, men bliver dyrket i en svag sur jordblanding og vandet med en svag gødningopløsning ligesom resten af vore planter i samlingen. Tegningen gengiver planten i naturlig størrelse. Blomsten havde en ganske svag duft og var cremefarvet og åbnede sig tidligt på eftermiddagen og var afblomstret den følgende dags aften, hvilket betyder, at blomsten holder ca. 30 timer. Sammenlignet med andre Haageocereus blomstrer denne art ganske pænt. Gennem en periode af ti uger har der været en 6-7 blomster. Jeg vil mene, at den vil være en god begynderplante, da den både vokser og blomstrer fint uden at stille særlige krav, heller ikke til temperaturen.

I det hele taget betragter jeg slægten Haageocereus som særdeles kulturværdige planter med smuk tornedragt og let kultur. *H. acanthus* hører især til mine favoritter, da den vokser virkelig godt og ser yderst imponerende ud, når den f. eks. fylder en 20 cm potte.

Tom Lavender
62, Finchale Avenue, Billingham
Cleveland, England

Oversættelse: Peter Brandt Pedersen.

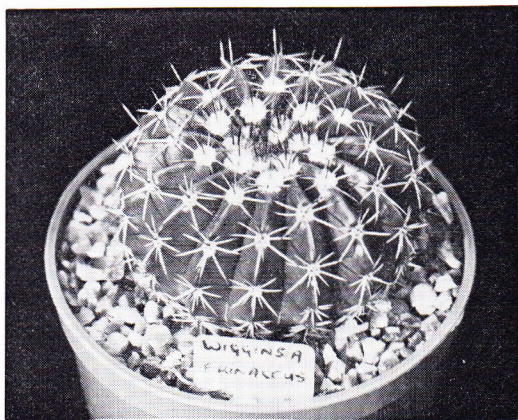
Slægten Notocactus

Notocactus har altid været en populær og interessant slægt, lige siden den blev oprettet af Berger i 1929. Med opdagelsen af så mange nye arter i de sidste ti år, og da samtidig tallet på varieteter og former er steget ganske enormt, så forstår man at mange kaktusdyrkere efterhånden er meget i vildrede angående identifikation og benævnelse på disse planter. Jeg håber at kunne gøre situationen så overskuelig som mulig, men yderligere undersøgelser og feltarbejde er dog nødvendigt for i fremtiden helt at kunne besvare samtlige spørgsmål.

Før Notocactus blev oprettet som selvstændig slægt, blev de henført til *Malacocarpus* (Britten & Rose 1922). Berger beholdt brugen af navnet *Malacocarpus* for den gruppe planter, som senere kom til at hedde *Wigginsia* (Porter), eftersom navnet *Malacocarpus* var ugyldigt, da det tidligere var blevet anvendt for en anden planteslægt.

Backeberg splittede i sit leksikon slægten *Notocactus* op i 3 slægter, nemlig: *Brasilicactus* for *graessneri* og *haselbergii*, og *Eriocactus* for *leninghausii* og *schumannianus* og så endelig *Notocactus* for alle andre på det tidspunkt kendte planter.

Så foreslog Buxbaum og Krainz i 1966 at føre alle grupper, nemlig *Eriocactus*, *Brasilicactus*, *Wigginsia* og de såkaldte Brasilianske Paro-

Wigginsia erinaceus

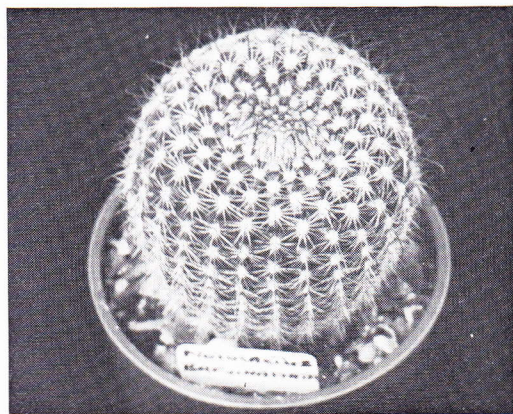
diaer sammen i én slægt, *Notocactus*. For de Brasilianske *Parodia*er drejede det sig om *alacriportanus*, *bueneckeri* og *brevihamatus*, men da *Parodia*er normalt vokser i Bolivia passer disse planter ikke rigtig ind i det, man forstår ved *Parodia* og samtidig ligner blomsten mere en *Notocactus* end en *Parodia*.

Notocactus findes i dele af Argentina øst for Paranafloden, i Barsiliens sydlige stater, i Uruguay og i Paraguay. Det største antal arter findes i grænseområdet mellem Uruguay og Brasilien, især i staterne Rivera og Rio Grande do Sul. De områder, hvor *Notocactus* vokser, er ikke typiske kaktusområder, idet den årlige nedbørmængde er ganske høj, mellem 20 og 40 tommer pr. år med kun en ganske kort tørtid. Gennemsnitstemperaturerne er ligeledes høje, men stedvis frost kan dog indtræffe. Planterne vokser i græs eller blandt småbuske og tit i en stenet veldrænet jord.

Disse forhold fortæller en hel del om planternes krav i kultur. De ønsker en veldrænet jordblanding, som skal vandes ofte i væksttiden, og som også har evnen til at holde på fugtigheden. Det er derfor klogt at tilføre lidt tørv eller bladjord.

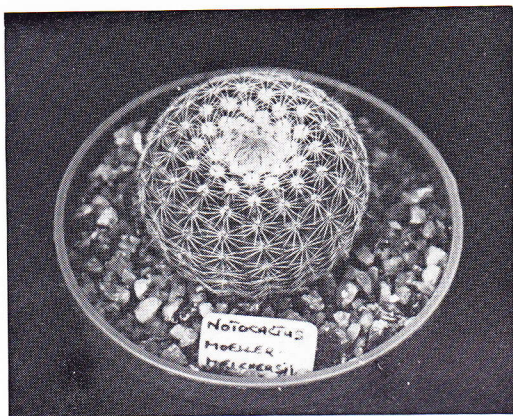
I visse områder får planterne kraftige byger om eftermiddagen efterfulgt af skyfri himmel og klart solskin. Jordbunden på voksestederne

Notocactus brevihamatus

viser tit en pH-værdi på mellem 5 og 7, hvilket forklarer plantens forkærlighed for at stå forholdsvis surt. Dette forklarer også, hvorfor planter, der står i for små potter og/eller med en jord med dårligt dræn, tit mister deres rødder på grund af for høj reaktion. Jeg vil anbefale, at planterne gives et minimum af vand i hviletiden for at undgå en alt for kraftig udtørring af rødderne.

Den mest udbredte art er *N. ottonis*, som findes overalt i Notocactusområdet. Følgelig findes der en mængde varieteter og former. Det er interessant at bemærke, at disse forskelle i modsætning til så mange arter synes at være konstante i kultur. På grund af den naturlige

Notocactus mueller-melchersii

variation er det naturligt, at planter, der bliver genindsamlet fra fjerne og svært tilgængelige områder, vil vise sig forskellige fra tidligere beskrevne arter. Dette medfører desværre ofte betydelig uklarhed og alt for mange arter, hvis de der opdager og navngiver planter ikke udviser stor forsigtighed. Jeg føler, at der i øjeblikket er ved at dukke en kraftig modstand op mod en alt for stor mængde arter og varieteter, især hvad *N. ottonis* angår, som efter min mening allerhøjest har 4 gode varieteter.

Der har været megen diskussion om de enkelte Notocactusarters indbyrdes placering, og adskillige udkast har været fremme derom. Det her anvendte system omhandler alle gyldigt beskrevne arter. De i parentes anbragte navne er endnu ikke blevet fyldestgørende beskrevet.

Gruppe I Ottones: *N. ottonis*, *N. caespitosus*, *N. carambeiensis*, *N. linkii*, *N. megapotamicus*, *N. muricatus*, *N. tenuicylindricus*, (*N. acutus*), *N. oxycostatus*.

Gruppe II Crassigibbi: *N. arachnites*, *N. crassigibbus*, *N. uebelmannianus*.

Gruppe III Scopae: *N. scopae*, *N. sucineus*, *N. rauschii* (?), (*N. neobueneckeri*).

Gruppe IV Setacei: *N. apricus*, *N. concinnus*, *N. tabularis*, *N. multicostatus*.

Gruppe V Mammulosi: *N. mammulosus*, *N. submammulosus*, *N. floricomus*, *N. mueller-melchersii*, *N. mueller-moellerii*, *N. rutilans*, *N. allos iphon*, *N. buiningii*, *N. roseoluteus*, *N. werdermannianus*, *N. vanvlietii*, *N. orthacanthus*, *N. schlosseri*.

Gruppe VI Horstae: *N. horstii*, *N. herteri*, *N. pseudoherteri*, *N. purpureus*.

Gruppe VII Alacriportanae: *N. alacriportanus*, *N. brasiliensis*, *N. brevihamatus*, *N. bueneckerii*, *N. rechenis*.

Gruppe VIII Wigginsia: *N. arechavaletai*, *N. corynodes*, *N. erinaceus*, *N. langsdorfii*, (*N. proliferus*), *N. pulvinatus*, *N. sellowii*, *N. sessiliflorus*, *N. stegmannii*, *N. tephracanthus*, (*N. neohorstii*).

Gruppe IX Eriocactus: *N. claviceps*, *N. leninghausii*, *N. magnificus*, *N. nigrispinus*, *N. schumannianus*.

Gruppe X Brasilicactus: *N. graessneri*, *N. haselbergii*.

Hvad der i dag gælder antallet af arter indenfor Ottonigruppen, gjaldt tidligere i alt for høj grad for Wigginsia-gruppen.

En stor del af arterne, trods beskrivelse, kan derfor reduceres til varieteter, således at gruppe VIII med varieteter og former kommer til at se således ud:

N. erinaceus (Haw) Krainz.

N. erinaceus v. *corynodes* (ex Pfeiff)

= *M. corynodes* = *W. corynodes*.

N. erinaceus v. *leucocarpa* (Ar) Backeberg

= *M. leucocarpa* = *W. leucocarpa*.

N. erinaceus v. *kovaricii* (Fric) Krainz

= *M. kovaricii* = *W. kovaricii*.

N. langsdorfii (Fric) Backeberg.

N. neohorstii nom. nud. HU 15.

N. neohorstii v. *juvenaliformis* nom. nud. HU 21.

N. neoarechavaletai (K. Schum. ex Speg.)

= *M. arechavaletai* = *W. arechavaletai*.

N. leprosorius nom. nud. HU 33.

N. proliferus nom. nud. HU 4.

N. pulvinatus Van Vliet.
N. stegmannii Backeberg = *W. stegmannii*.
N. tephracanthus (Lk & O) Krainz
 = *M. tephracanthus* = *W. tephracanthus*.
N. tephracanthus v. *fricii* (Ar) Berg.
 = *M. fricii* = *W. fricii*.
N. tephracanthus v. *sessiliflorus*
 = *M. sessiliflorus* = *W. sessiliflora*.
N. tephracanthus v. *vorwerkianus*
 = *M. vorwerkianus* = *W. vorwerkiana*.
N. tephracanthus v. *pauciareolatus*
 = *M. pauciareolatus* = *W. sessiliflora*
 v. *pauciareolatus*.
N. tephracanthus f. *sellowi* = *M. sellowi*.
N. tephracanthus f. *macrocanthus*
 = *M. macrocanthus* = *W. macrocantha*.
N. tephracanthus f. *tubinatus*
 = *M. turbinatus* = *W. turbinata*.

For at undgå misforståelser med to *N. horstii*, skal *Wigginsia*-arten ombenævnes til *N. neo-horstii* og på samme måde med *arechavaletai* til *neoarechavaletai*.

Det er overraskende, at ingen endnu officielt har beskrevet *N. neohorstii*, da det er en meget smuk og iøjnefaldende plante.

Fortsættelse med bl. a. beskrivelse af de enkelte arter følger.

K. H. Halstead,
Little Firtrees,
Wellington Close Dibden Purlieu,
Southampton, England.

Oversættelse: Peter Brandt Pedersen.

Fra min notesbog

1975 blev et godt år for frilandskaktus, varmt, tørt og rigelig med sol. I anledning af det tyske staude selskabs 25-års jubilæum overværede jeg selskabets kongres i Weihenstephan ved Freising nær München. Weihenstephan er hjemsted for Tysklands største forsøgshave, og er virkelig en oplevelse. En del frilandskaktus, nye *Yucca*er, samt Europas største *sempervivumsamling*, var alene besøget værd.

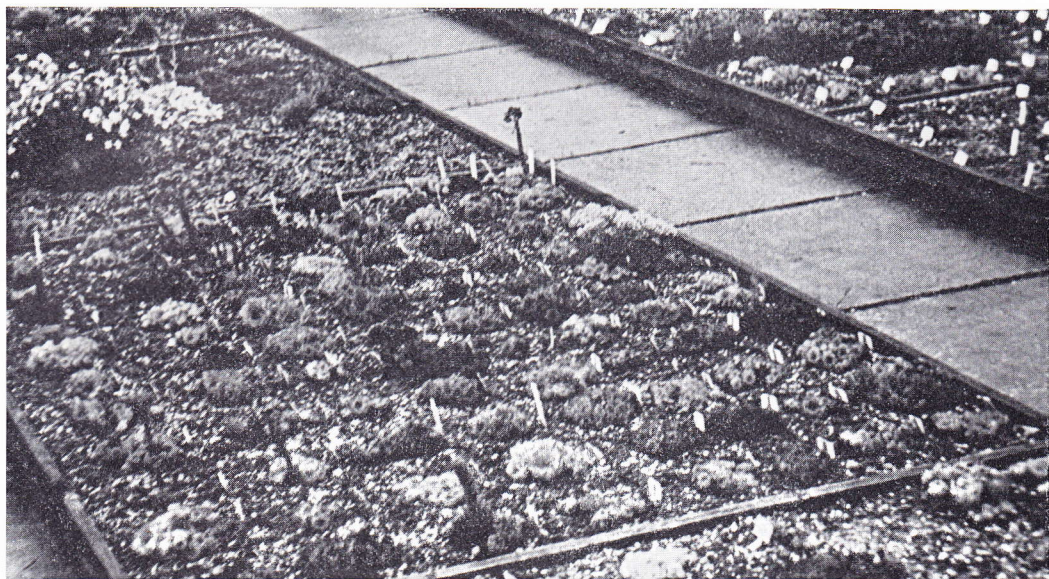
Før afrejsen havde jeg på forhånd aftalt besøg hos private botaniske haver samt en del kaktusgartnere. Rejsen foregik i sik sak. Alt klappede, og på hver større banegård stod venlige plantefolk parat for at køre mig de ofte 100 km til samlingerne. De Botaniske haver går jeg let hen over. Münchens Botaniske have besøgte vi under ledelse af havens forhenværende direktør, hr. Schacht. Haven som sådan er smuk med en stor samling af alpine planter, men min hovedinteresse, frilandskaktus, var et miserabelt syn, overgroet af stenbedplanter, godt med skygge, ideelle betingelser for snegle, der i rigeligt mål benyttede sig af kosten. Problemet er her, som ved andre europæiske botaniske haver: Omkostningerne er store, og bevillingerne for små, så der simpelthen ikke er råd til den fornødne arbejdskraft.

Undervejs besøgte jeg også den af alle kaktusfolk kendte Max Schleipfer ved Augsburg. Et prima og velholdt gartneri med mange sjældne planter. Da hr. Schleipfer den pågældende dag var i et usædvanligt godt humør, lykkedes det at frasnakke ham et par sjældne kaktusser. Derefter udspandt der sig en længere diskussion om Frilandskaktus i almindelighed og den almindelige opløsningstendens i Europa i særdeleshed, uden at vi kom en løsning nærmere. Men mødet efterlod det indtryk, at her stod man over for en personlighed, som havde sine meninger og mod til at udtrykke dem. Kort sagt, besøget var en oplevelse.

I Bayreuth, hos F. Köhlein, medarbejder ved det tyske haveblad *Gartenpraxis*, så jeg den smukkeste og mest velholdte samling af frilandskaktus. I samlingen sås en del planter, som ville være umulige at dyrke hos os.

Forklaringen er ret enkel. I dette område kommer vinteren tidligt, månedlang efterårs eller vinterregn kendes ikke, men istedet et pænt lag sne. Kort sagt det ideelle kontinentale klima. Dertil kommer den rene luft, en ret så vigtig faktor.

I den lille by Dischingen, ca. 75 km fra Augsburg, sås for første gang en kaktussamling hårdt

Et udsnit af sempervivumsamlingen i forsøgshaven ved Weißenstephan.

angrebet af svampesygdomme. Det var et syn, der ville bedrøve enhver samler. Haven, egentlig et stykke indhegnet jord, omgivet af milivide marker og skove, beliggende i 500 meters højde, med en ret så stiv og leret jord (iøvrigt med mange vilde orkideer) er jo heller ikke det bedste sted for frilandskaktus. Her manglede i højeste grad læ og et bedre mikroklima.

Hr. Stürzer mente, at planterne var blevet smittet af en importplante fra USA. Ved nærmere undersøgelse forbavsedes jeg over, at planterne kun var angrebet på den side, der vendte opad og mod solen. Jeg fik et par med hjem til undersøgelse (samt et par nye navnesorter, det er klart).

Under samtalen oplyste hr. Stürzer, at han opløste kogødning i vand, det gav en pragtfuld vækst. Senere vandrede vi højere op for at samle orkideer og enkelte alpine planter, som groede på tuffsten, men blev så overrasket af de voldsomme skybrud, der som bekendt blev omtalt i pressen. Da det tog et par timer at komme hjem og få tørt tøj på, det voldsomme temperaturfald, samt træthed og de mange indtryk, lykkedes det at få 40 i feber, hvorfor vi hurtigst kørte til Augsburg og ind i et TEE-tog hjem til København. Min kone var lidt stram i betrækket. Om det skyldes min pludselige sygdom eller de mange tuffsten, der var

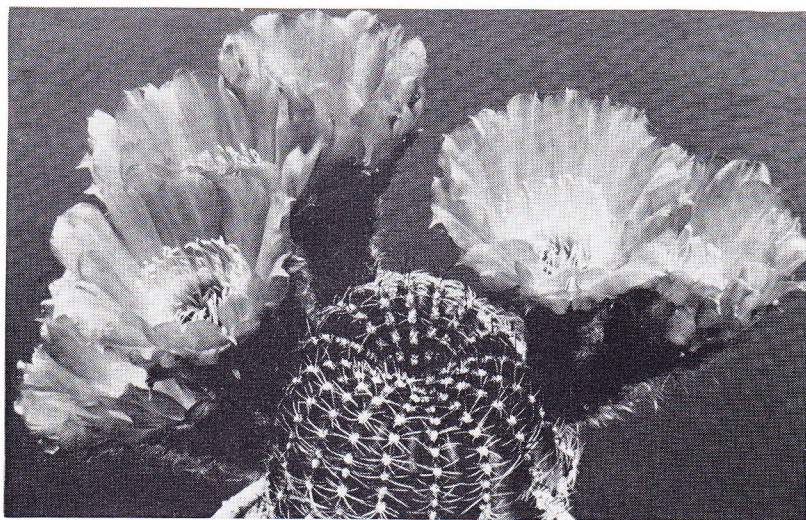
pakket i hendes kuffert (ca. 45 kg) ved jeg ikke. Men humøret klarede op, da jeg forhøjede hendes kostpenge med 10 kr. om ugen. Som plantesamler er man jo altid lidt generøs.

Efter få dages forløb slog det mig pludseligt, at hr. Stürzers Opuntier ikke var angrebet af en smitsom svampesygdom. Et par undersøgelser og et brev gav svaret. Vanding med gødningsvand, i dette tilfælde et koncentrat af kogødning, giver altid forbrændinger, hermed er vejen banet for svampe og virussygdomme, og under efterfølgende regnperioder breder dette sig med lynets hast.

Morale: Uanset hvilken gødning De bruger, skyl efter med haveslangen.

Hjemme var den største fornøjelse at vise de mange gæster fra ind- som udland rundt i samlingen. Herigennem fik begge parter nye inspirationer. Især glædede det os at træffe medlemmer af Kaktusselskabet fra Fyn og Jylland. Selv håber jeg at kunne bringe de første nye og bedre frilandskaktus i handelen i 1977, hvor de bedste egenskaber er samlet i en plante: God blomstring, mere hårdfør også ved forkert kultur.

*Georg A. Sydow,
Hovmålvej 79,
2300 København S*

Øverst:
Lobivia
famatimensis

I midten:
Mammillaria
wildii

Nederst:
Dolichotele
longimamma

Vindueskarmens planter

Lobivia famatimensis (Speg.) Br. & R., som er hjemmehørende i det nordlige Argentina, kan med fordel dyrkes i vindueskarmen. Den ynder en lys vokseplads med en del sol. Dog skal man under blomstringen passe på at skygge lidt, idet min erfaring er, at blomsterne let svides ved for kraftigt sollys. Overvintring skal helst være kølig for at fremme blomstring. Arten har en masse varieteter med stærkt varierende blomsterfarver lige fra hvide eller meget lysegule, gule, kraftigt gule, orange til mørkerøde. Den viste plante er en varietet med orange til røde blomster.

Mammillaria wildii Dietr. fra Mexico er en plante, som mange begyndere har haft glæde af. Arten danner grupper med mange hoveder, hvis vorter bærer fine, hvide randtorne og gule midtertorne, hvoraf den er krogbøjet. Denne plantes blomster er små og hvide og derfor ret uanselige. Men der findes en varietet med røde og lidt større blomster, og det er denne, vi har på vort billede. Det er en meget smuk lille plante, som blomstrer villigt hele sommeren og derfor er en pryde for samlingen.

Dolichotele longimamma (DC) Rr. & R. Dette er også en velkendt plante i mange samlinger. Den kan med årene danne en ret stor gruppe

bestående af hoveder med 5 cm lange, grønne vorter med 3–12 gullige randtorne. De gule blomster er 5–6 cm lange og brede. Det er en ret villigtblomstrende art, så der ved større eksemplarer kan opnås et fint blomsterflor. Det er en plante, som er let at have med at gøre, og den klarer sig fint i fuldt sollys eller nogen skygge.

Crassula marnieriana Huber & Jacobs. fra Kaplandet i Sydafrika er endnu en art af den store Crassula-slægt. Det er en lille, sirlig plante, som dog med årene kan komme til at fylde en del med mange 5–10 cm lange skud. Bladene er små og kødfulde uden stilk. De er bredest ved deres base og sammenvoksede to og to, så de danner en skive omkransende stængelen. Bladenes farve er lys blågrøn med røde kanter. Blomsterne er små og hvide, men forekommer i stor mængde. Den er uhyre let at dyrke og formere vegetativt. Medens jeg skriver dette her i december, har jeg en stor plante ved siden af mig i vindueskarmen. Den står dækket af et utal af sirlige blomsterstande og har blomstret sådan den sidste måned. Eneste ulempe er, at den til tider kan dufte mindre godt. Det er dog især lige efter vanding.

Euphorbia milii v. *splendens* (Boj. & Hook.). Denne plante er vel med sine røde blomster så kendt, at mange nok vil synes, det skulle være unødvendigt at medtage den her. Der er dog det ved sagen, at den forekommer i en masse former, som nok er mindre kendt. Den viste plante er en gulblomstrende form. I øvrigt er

Øverst:
Crassula
marnieriana

I midten:
Euphorbia milii
v. *splendens*

Nederst:
Kalanchoe
tomentosa

det en plante, som kan pynte vældigt i vindueskarmen på tidspunkter, hvor det er sparsomt med blomster. Også denne står i min vindueskarm i fuld blomst her i december. Mange bliver trætte af planten, fordi den med tiden bliver for stor og u håndterlig. Derfor et godt råd: Forny den jævnligt ved stiklinger. Det er forholdsvis let, og man har til stadighed små og pyntelige planter.

Kalanchoe tomentosa Bak. Også denne slægt har en del arter, som egner sig udmærket for vindueskarmen. En af de smukkeste arter er vel

nok *K. tomentosa*. Den er nok ikke særlig blomstervillig, men planten er i sig selv en pryd. Med sine hvidfildede blade, hvis spidser er kraftigt rød- og brunfarvede, danner den en smuk kontrast til de øvrige planter i samlingen. Den kan formeres ved at lægge et enkelt blad på jorden i en potte, ligesom stængelformering også er let. Den har en tilbøjelighed til ikke at ville forgrene sig, men pænt forgrenede planter kan opnås ved at knibe topskuddet af.

Kjeld Christiansen.

En nat man husker

Dette er egentlig titlen på en bog, der behandler Titanic-katastrofen 1912. Imidlertid findes der ingen bedre overskrift end den for en nat, jeg husker: Natten mellem d. 10–11. dec. 1973. En kold decembernat, temperaturen lå lidt under frysepunktet, og der var faldet tøsne. Min kaktussamling på over 1000 planter var pakket sammen i et drivhus i vinterstand. – Om eftermiddagen var det blevet gjort klart til natten, d.v.s. en termostattereguleret varmeovn (elektrisk) var sat på en passende indstilling, og en »Alladin-petroleumsovn«, (engelsk fabrikat, forhandlet af BORN), var fyldt op og tændt. Alt i orden, jeg skynder mig til mit aftenarbejde. En hurtig kontrolgang inden kl. 20 viste ligeledes, at alt var i orden.

Det blev meget sent, inden jeg kom hjem fra arbejde den aften, klokken var over et. Endnu en kontrolgang til drivhuset (som sikkert alle drivhusejere vil kende det) inden jeg gik til ro. I nærheden af drivhuset bredte der sig en ukendt, mærkelig lugt. Mistanken om, at der kunne være noget galt, fik mig hurtigere end jeg kunne tænke til at åbne drivhusdøren. Da jeg kom indenfor, kunne jeg hverken trække vejret eller se noget omkring mig. Drivhuset var fyldt med en giftig luft, og hele huset, alle planter og alt inventar var dækket med et tykkere lag sort støv-sod. Uheldsårsagen var petroleumsovn, der kun »halvbrændte«, (men gådens egentlige løsning fik jeg først en tid senere). Ovn, var det første, der blev hevet udenfor.

Det var en chokerende situation. I første omgang, da jeg ikke kunne se noget, måtte

jeg antage, at hele min samling – og 14 års arbejde – var tilintetgjort. Der var næppe tid til at sunde sig: Det var midt om natten, petroleumsovn, var sat udenfor, der var der frost, og dørene måtte åbnes for at kunne få luft, således var den nødvendige varme i løbet af få minutter borte. Hvor længe den tilsovede el-ovn ville blive ved at fungere, var usikkert. Omend chokeret, måtte der dog gøres noget i et forsøg på at redde noget. Der var ikke andet at gøre end at evakuere hele samlingen til et større kælderrum, vi dengang havde.

Først måtte jeg skifte tøj – til de allerældste, jeg ejede, for jeg blev sort, ligemeget, hvad jeg rørte ved. Kl. 2 om natten påbegyndte jeg evakueringen fra drivhuset og en 40 m vej frem til kælderen og tilbage. Det var et flyttearbejde der næsten ikke ville tage nogen ende! Tilligemed var der risiko for kuldeskader, da alle planter måtte bæres frit gennem natten, men hvad betød det? Jeg kunne ikke vide, hvad jeg overhovedet kunne redde. Det hele lignede mere en tvangsreaktion. Da klokken blev halv syv næste morgen, var det meste »bjærget«, efter to timers søvn fortsatte jeg med at bringe de sidste planter i hus, og kort før middag var hele det sorte ulykkes-drivhus ryddet. At se alle sorte og ukendelige planter i kælderrummet kunne næsten få een til at græde.

(Fortsættes side 15)

S.

SABULICOLA, Æ = voksende på sandede steder.
 SABULOSUM = en sandet plads.
 SACCATUS, A, UM = med sæklignende udvækst.
 SACCHARATUS, A, UM = med sukkerindhold.
 SACCHARIFERUS, A, UM = sukkerproducerende.
 SACCHARINUS, A, UM = med sukkeragtig smag.
 SACER, CRA, CRUM = hellig.
 SAGITTALIS, IS = pileformet.
 SAGLIONIS, IS = navnet stammer fra en franskmand, I. Saglion, der var den første, der dyrkede *Gymnocalycium* s. i Europa.
 SALHUTUENSIS = fra Salhoetoe, Amboyana.
 SALINUS, A, UM = voksende på saltholdige steder.
 SALM-DYCKIANUS, = efter fyrst J. v. Salm-Reifferscheid-Dyck, berømt kaktusken-der.
 SALMONEUS, A, UM = laksefarvet.
 SANAGASTA, = navn af ukendt herkomst.
 SALUTARIS, E = helbredende.
 SANLUISENSIS, = efter San Luis Potosi, Mexico.
 SAPIUM, = Euphorbiaceae.
 SAPONACEUS, A, UM = sæbeagtig.
 SAPROPHYTA = planter der lever af dødt organisk materiale.
 SARACENICUS, A, UM = østerlandsk.
 SARCANTHUS, A, UM = med kodede eller kødfarvede blomster.
 SARC- og SARCO- = kød-, kødet-.
 SARCODES = kødagtig, kødfarvet.
 SARCOCAULON = Geraniaceae, med kødfuld stængel.
 SARCOSTEMMA = Asclepiadaceae.
 SARMENTOSUS, A, UM = rankende.
 SARTORIANUS, = efter botanikeren Sartori.
 SATIVUS, A, UM = dyrket form.
 SATURATUS, A, UM = ren, dyb af farve.
 SAUERI, = efter artens opdager: Sauer.
 SAUROCEPHALUS, A, UM = med dele, der ligner et firbenhoved.
 SAUNDERSIAE = navn efter mrs. K Saunders amatørbotaniker i Zululand.
 SAUROPUS = Euphorbiaceae, betydende firbensfod.
 SAVANNICOLA = hjemmehørende på græs-

klædte pladser og savannaer.
 SAXATILIS, E = voksende på klipper.
 SAXICOLA = klippebeboer.
 SCABER = ru.
 SCABERULUS, A, UM = noget ru.
 SCABRATUS, A, UM = ru, med ru dele.
 SCABRELLUS, A, UM = temmelig ru.
 SCABROSUS, A, UM = meget ru.
 SCALARIFORMIS, E = trappeformet.
 SCALARIS = trappe.
 SCALPRATUS, A, UM = med knivformede dele.
 SCANDENS = klatrende, ved hjælp af klatretråde eller hæfterødder.
 SCAPIFORMIS, E = med form som et skaft.
 SCAPOSUS, A, UM = langskaftet.
 SCARIOSUS, A, UM = raslende, hindeagtig.
 SCARLATINUS, A, UM = skarlagén.
 SCATURIGO, INIS = en sprudlende kilde.
 SCHEERII, = efter kaktussamleren: Friedrich Scheer, Rygen.
 SCELERATUS, A, UM = meget giftig.
 SCELETIUM, I = indtørret, hentyder til at plantens døde blade bliver siddende længe i indtørret tilstand.
 SCHIEDEANA, = efter W. H. Schiede, Kassel.
 SCHIST- = kløftet.
 SCHILINSKYANA, = efter Geheimstatsråd v. Schilinsky.
 SCHISTACEUS, A, UM = skiferagtig.
 SCHISTOGLOSSUS, A, UM = med spaltet tunge.
 SCHISTOSUS, A, UM = vokser i skiferagtig jordbund.
 SCHIZ- = kløftet.
 SCHIZOCALYX = med spaltet bæger.
 SCHIZOCAPSA, Æ = en kapselfrugt, der åbner sig helt til grunden.
 SCHIZOPETALUM, I = hentyder til de fjersnitdelte kronblade.
 SCHLUMBERGERA, Æ = Cactaceae, opkaldt efter F. Schlumberger, kaktussamler.
 SCHMOLLII, = efter opdageren af *Wilcoxia schmollii*, Fernando Schmoll, Mexico.
 SCHWARZII, = efter kaktussamleren: Fritz Schwarz.
 SCHUMANNII, = efter W. Schumann, bekendt samler.
 SCHWEBSIANA, = efter Willy Schwebs, lærer i kaktuspleje i Dresden.
 SCINTILLANS = funklende, livlig.
 SCISSUS, A, UM = spaltet.

SCITULUS, A, UM = nydelig, sød, charme-
rende.
 SCLERO- = stiv-, ru-.
 SCLEROCACTUS = Cactaceae, en kaktus
 med tørre frugter.
 SCLEROTHRICHUS, A, UM = stivhåret.
 SCOBICULATUS, A, UM = savsmuldlig-
 nende.
 SCOPA = kost.
 SCOPARIUS, A, UM = kosteagtig.
 SCOPIGER, A, UM = kostbærende.
 SCOPULINUS = fuld af kviste.
 SCORPIOIDEUS, A, UM = lignende en skor-
 pions hale.
 SCOTINUS, A, UM = mørk.
 SCHRIPPSIANA, = efter E. W. Scripps,
 grundlægger af et biologisk institut i Kalifor-
 nien.
 SCRIPTUS, A, UM = beskrevet, tegnet.
 SCROBICULARIS, E og -ATUS, A, UM =
 lille grube, om en overflade, med små kantede
 og noget fra hinanden liggende fordybninger.
 SCROBIS = hul eller forsænkning.
 SCROTIFORMIS = lignende en pung, lomme.
 SCROTUM = pung, lomme.
 SCULPTURATUS, A, UM = graveret.
 SCUTATUS, A, UM = med skjoldfomede
 dele.
 SCUTELLATUS, A, UM = 1) formet som et
 fladt fad. 2) skjoldlignende.
 SCUTELLIFORMIS, E = lignende et ovalt
 skjold.
 SCYPHIFER og -PHOPHORUS, A, UM, =
 bægerbærende.
 SCYPHIFORMIS, E = bægerformet.
 SECUNDUS, A, UM = eensidig, når flere
 plantedele, blade, blomster, vender i een ret-
 ning, selv om de udgår fra flere sider.
 SECURATUS, A, UM økseformet.
 SEDIFLORUS = med sedumlignende blom-
 ster.
 SEDIFOLIUS = med sedumlignende blade.
 SEDIODES = sedumlignende.
 SEDUM = Crassulaceae, en slægt, hvis navn
 er dannet af ordet SEDO = sidde. Det hen-
 tyder til plantens måde at vokse på, klyn-
 gende sig til klippesider.
 SEELOSII = efter Gustav Seelos, Australien.
 SEEMANNI = efter B. C. Seeman,
 Hannover.
 SEGMENTUM, I = afsnit af et delt blad.
 SEGREGATUS, A, UM = særskilt.
 SEGUIERI = efter J. F. Seguier, Frankrig.

SEIDELIANA, = efter r. Seidel, Magdeburg.
 SELECTUS, A, UM = udvalgt.
 SELENICERUS = Cactaceae, navnet hen-
 tyder til plantens natblomstring.
 SELENOPTERIS, IS = med halvmåne-
 formede vinger.
 SELENOCARPUS, A, UM = med halvmåne-
 formet frugt.
 SEMI- = halv-.
 SEMICULUMNARIS = halvsøjleformet.
 SEMICYLINDRICUS = halvcylinderformet.
 SEMIGLABRATUS = halvbar, -skaldet.
 SEMIGLOBUS = halvkugleformet.
 SEMILONIUS = indiansk navn.
 SEMILUNATUS = halvmåneformet.
 SEMINUDUS = halvnøgen.
 SEMISPINUS = delvis benålet.
 SEMITERES = halvrand.
 SEMILACER, A, UM = halvt sønderreven.
 SEMPER = stedse.
 SEMPERFLORENS = stedseblomstrende.
 SEMPERVIVUM, I = Crassulaceae, navnet
 hentyder til at planten lever videre, selv om
 den i lang tid er løsreven fra sit voksested.
 SENECIO, ONIS = Compositae, olding, hen-
 tyder til at planten tidligt grånes.
 SENESCENS = blivende gammel.
 SENILIS, E = olding.
 SENSIBILIS, E = følsom.
 SEPALUM, I = bægerblad.
 SEPTAS, Adis = Crassulaceae, hentyder til
 at tallet syv er gennemgående i blomst og frugt.
 SEPTEM = syv.
 SEPTENATUS, A, UM = syvfingret.
 SERGIPENSIS = fra Sergipe, Brasilien.
 SERIALIS, E = rækkestillet.
 SERIATUS, A, UM = forsynet med organer,
 der er rækkestillede.
 SERICANTHUS, A, UM = med silkeagtig
 blomst.
 SERICEUS = silkehåret.
 SERICATUS, A, UM = silkehåret.
 SEROTINUS = sen, sent blomstrende.
 SERPENS = krybende.
 SERPENTINUS, A, UM = 1) en speciel grøn
 farve. 2) bugtet som en slange.
 SERRA- = savtakket.
 SERRATIFOLIUS, A, UM = med savtakkede
 blade.
 SERRATUS, A, UM = savtakket.
 SERTATUS, A, UM = guirlandedannende.
 SERTULIFERUS, A, UM = med så mange
 blomster, at de udgør en guirlande.

SERTUM = en guirlande eller krans af blomster.
 SERUS, A, UM = sen.
 SESQUI- = en og en halv.
 SESQUIFOLIUS, A, UM = når det ene blad af et par er meget mindre end det andet.
 SESSILIS, E, = siddende, stilkløs.
 SESSILIFLORUS, A, UM = med siddende blomster.
 SETACEUS, A, UM = børsteformet, om blade eller dele af blade, der er så smalle og stive, at de ligner børster.
 SETI- = børstelignende.
 SETICEREUS = Cactaceae = Borzicactus.
 SETIECHINOPSIS = Cactaceae = Arthrocareus.
 SETIFORMIS, IS = børsteformet.
 SETIFER = børstebærende.
 SETIGERUS, A, UM = børstebærende.
 SETISPINUS, A, UM = børstetornet.
 SETOSUS, A, UM = børstet, besat med stive hår.
 SETULOSUS, A, UM = med små børstelignende dele.
 SEX- = seks-.
 SEXANGULARIS, IS = sekskantet.
 SEXDENTATUS, A, UM = sekstandet.
 SEXFIDUS, A, UM = seksdelt.
 SEXLOCULARIS, A, UM = med seks kamre.
 SHAGGY = dækket med lange, bløde hår.
 SHAWIANUS, A, UM = efter W. R. Shaw, botaniker i Illinois og på Manila.
 SICARIGUENSIS = fra Sicarigua, Venezuela.
 SICCATUS, A, UM = tør.
 SICCUS, A, UM = tør, på en tør plads.
 SICYOIDEUS, A, UM = græskarligende.
 SIDEREUS, A, UM = hård som jern.
 SIDEROMALLUS, A, UM = med rustfarvede hår.
 SIGILLATUS, A, UM = mærket som af et segl.
 SIGNATUS, A, UM = mærket.
 SIKKIMENSIS, E = fra Sikkim, Himalaja.
 SIKOKIANUS, A, UM = fra Shikoku, Japan.
 SILERI = efter finderen: A. L. Siler.
 SILICEUS, A, UM = kiselagtig.
 SILICOLOSUS, A, UM = kortskulpet.
 SILIQUA, Æ = den lange bælgagtige frugt hos Cruciferae.
 SILIQUOSUS, A, UM = langskulpet.
 SILVATICUS, A, UM = voksende i skove.

SILVESTER, TRIS = voksende i skove.
 SIMENSIS, IS = arabisk navn.
 SIMIANUS = abeagtig.
 SILVESTRI = efter dr. P. Silvestri, argentinsk zoolog og plantesamler.
 SIMIFLORUS, A, UM = ensblomstret.
 SIMILIS, E = lignende.
 SIMORRHINUM = med næse som en abe.
 SIMPLEX = enkelt.
 SIMULUS, A, UM = fladnæset.
 SINAICUS, A, UM = fra Sinai.
 SINALENSIS = fra Sinaloa, Mexico.
 SINALOENSIS = fra Sinaloa, Mexico.
 SINCLAIRI = efter dr. Sinclair, New Zealand.
 SINDJARENSIS = fra Djebel Sindjar, Mesopotamien.
 SINENSIS = fra Kina.
 SINGALENSIS = fra Singalang, Sumatra.
 SINGULIFLORUM = med enkelte blomster.
 SINGULUS, A, UM = enkelt.
 SINISTROHAMATUS = med venstrevendt hagenåle.
 SINISTRORSUS, A, UM = venstredrejet.
 SINUATUS, A, UM = bugtet.
 SINUOSUS, A, UM = med mange bugter.
 SIPHONANTHUS, A, UM = med rørformet blomst.
 SISALANUS, A, UM = fra den mellem-amerikanske havneby Sisal.
 SITCHENSIS, E = fra øen Sitka, nordvestlige Amerika.
 SMARAGDIFLORUS = med smaragdgrønne blomster.
 SOBOLIFER, A, UM = skudbærende.
 SOEHRENSIA = Cactaceae, efter botanikeren Soehrens.
 SOLARIS = sol.
 SOLIDUS, A, UM = hård, fast, massiv.
 SOLISIA, Æ = Cactaceae, efter forskeren og samleren Octavio Solis, Mexico.
 SOLITARIUS, A, UM = enlig, om planter, der kun forekommer enkeltvis på stedet.
 SOMALIUS, A, UM = fra Somaliland.
 SOMNIFER, A, UM = søvndyssende.
 SOMPTUOSUS, A, UM = kostbar.
 SONOMENSIS, E = fra Sonoma i Kalifornien.
 SONORENSIS, E = fra Sonora i Mexico.
 SORDESCENS = plettet.
 SORDIDUS, A, UM = smudsig.
 SORORIUS, A, UM = beslægtet med.
 SOTOMAYORENSIS = navnet efter hjem-

stedet.

SOULANGIANUS, A, UM = efter en fransk gartner: Soulange Bodin.

SPADICEUS, A, UM = kastaniebrun.

SPAN-, SPANO- = få-. I betydningen med få-.

SPANOSPERMUS, A, UM = med få frø.

SPATHACEUS, A, UM = hylsteragtig.

SPATHIPHYLLUM, I = Araceae, hentyder til det grønlig, bladagtige hylster.

SPATHULATUS, A, UM = spadeformet.

SPECIES, EI = art, forkortes ofte til sp.

SPECIOSUS, A, UM = skøn, anselig.

SPECTABILIS, E = anselig, fortræffelig, iøjnefaldende.

SPGAZZINIANA = efter prof. C. Spegazzini, argentinsk botaniker, der bl. a. har fundet *Gymnocalysium* s.

SPHACELATUS, A, UM = brandpletet.

SPHAERICUS, A, UM = kugleformet.

SPHAERO = med kugleformet-.

SPHAEROCARPUS = med runde frø.

SPHAEROCEPHALUS, A, UM = med rundt hoved.

SPHAEROSICYOS, I = Cucurbitaceae, hentyder til frugtens runde form.

SPHAGNUM, I = en slægt af mosser, der forekommer i de kolde og tempererede lande.

SPICULATUS, A, UM = spyddannet.

SPILOPTERUS, A, UM = pletvinget.

SPINACEUS, A, UM = tornagtig.

SPINAUREUS = med guldgule nåle.

SPINEUS, A, UM = tornet.

SPINIBARBIS, E = tornet - skægget.

SPINOSIBACA = med nålede bær.

SPINULOSUS, A, UM = fintornet.

SPIRALIS, E = spiralagtig.

SPIROCENTRUS, A, UM = med spiral-snoede torne.

SPLENDENS = smuk, skinnende.

SPLENDIDUS, A, UM = smuk, skinnende.

SPONGIOSUS, A, UM = svampet.

SPRAGUEA, Æ = Portulacaceae, efter amerikaneren: I. Sprague.

SPRETUS, A, UM = forkastet, forsmået.

SPURIUS, A, UM = falsk, tilsyneladende.

SQUAMEUS, A, UM = skælet, skældækket.

SQUAMULIGER, A, UM = småskælet.

SQUARROSUS, A, UM = med udstående skæl.

STAMINEUS, A, UM = med lange eller fremragende støvdragere.

STAPELIA, Æ = Asclepiadaceae, efter den

hollandske botaniker: j. v. Stapel.

STAPELIAFORMIS = lignende Stapelia.

STAPELIANTHUS = Asclepiadaceae, fra den tørre syd-vestside på Madagaskar.

STAUROPHYLLUS, A, UM = hentyder til de stikkende blade.

STELLAPILUS, A, UM = med stjerneformede hår.

STELLARIS, E = stjerneformet, stjernestillet.

STELLIFER, A, UM = stjernebærende.

STELLATUS, A, UM = med små stjerneformede blomster.

STENO- = smal-, tynd-.

STENOCEREUS = Cactaceae, en slægt, hjemmehørende i Mexico. Denne slægt indeholder mange store natblomstrende kaktus.

STENOLEPIS = smalskælet, tyndskælet.

STEPHANOCARPUS, A, UM = kransfrugtet.

STEPHANOCEREUS, I = Cactaceae, hentyder til de tætte børstekranse, der omgiver spidsen af den blomstrende stængel.

STEPHANOTIS, IDIS = Asclepiadaceae, hentyder til støvknappernes vedhæng.

STERILIS, E = ufrugtbar, gold.

STETSONIA, Æ = Cactaceae, efter Francis Lynde Stetson, U.S.A.

STICTUS, A, UM = punkteret.

STIMULANS = ophidset, brændende.

STIPATUS, A, UM = omgivet.

STIPATACEUS, A, UM = stammeagtig, stilkagtig.

STIPITARIUS, A, UM = dele, der er knyttet til en stilk.

STIPITATUS, A, UM = stilket, om alle stilkede organer, der ikke er blade eller blomster.

STIPULACEUS, A, UM = fodfligliggende.

STOLONIFER, A, UM = med udløbere.

STRAMINEUS, A, UM = strågul, stråagtig.

STRANGULATUS, A, UM = indsnøret.

STRATUS = med drejede nåle.

STREPTACANTHUS, A, UM = med drejede torne.

STREPTOCAULUS, A, UM = med snoet stængel.

STREPTOPETALUS, A, UM = med snoede kronblade.

STRIATULUS, A, UM = med fine striber.

STRIATUS, A, UM = sribet, riflet.

STRICTIFLORUS, A, UM = med stive blomster.

STRICTUS, A, UM = stiv.

STRIGATUS, A, UM = sribet, furet.

Jeg måtte på arbejde, og et par døgn med uvisshed om, hvad der kunne gores, gik. Jeg tilkaldte assistance hos min kaktusven Helmut BINDER, Dannevirke.

Da vi begge havde bemærket, at sodlaget på planterne var tørt og fnugagtigt (og ikke vådt og klæbende), kom den første idé om et forsøg på at rense planterne. Binders opfindsomhed slog heller ikke fejl denne gang. Han ombyggede en gammel støvsuget, så den ikke sugede, men *blæste!* Denne maskine blev prøvekørt og virkede efter hensigten. *Alle* planter, enkeltvis eller i bakker blev i tørvejr bragt udenfor og blæst sodfrie. Mange arter med få torne var faktisk rene efter dette, men tætternede og især de hårede, lådne og hvide var det straks værre med, f. eks. *Mamillopsis senilis*, den hvide *Echinocact. grusonii*, *Oreoc. trollii*, *Pseudoesp. melanostele* og flere 100 andre. Skønt de var sodfrie, var de ikke rene, der måtte altså en ekstra arbejdsomgang til. Med det tyske opvaskemiddel *PRIL* lavde jeg derfor et lunkent skumbad, og resultatet efter dette kaktusbad var aldeles opmuntrende, så jeg besluttede at lade hele samlingen gå gennem dette skumbad. Hvor ét bad ikke var tilstrækkeligt, gentoges det. I juleferien arbejdede jeg mig således frem, plante for plante, først renblæsning for sod og derefter et rensebad. Omkring nytår 1974 kunne jeg endelig ånde lettet op: Samlingen var reddet uden nævneværdige tab. Planterne blev inde i ca. 2 måneder.

Det næste store arbejde var så at rense drivhuset, vægge, gulve, stativer, borde, potter, etiketter — alt var sort. Al fritid i januar/februar gik med rensningen. Efter afsæbningen kunne det gode sollys igen komme ind, og hele huset havde en nyvasket lugt.

Omkring 10. marts 1974 begyndte indflytningen. Planterne kom sig snart efter kældropholdet og den dobbelte rensningsproces (ukuelige, disse kaktus!). Den efterfølgende blomstring blev næppe mindre end den plejer, og sommer-solen slettede faktisk de sidste spor af ulykken. Ingen, som havde kendt mine planter før og så dem nu, kunne ane, hvad planterne havde været igennem.

Tilbage var så at finde årsagen til, at petroleumsovnene havde givet sig til at sode. Efter at der i vores Slesvig-kreds havde været en del teorier fremme, kom det omsider frem, da jeg undersøgte ovnen mere »i dybden« end jeg havde gjort før: Helt nede på vægens ring har

det engelske fremstiller-firma anbragt en reklamestrimmel af plastic, der når rundt om vægen. Da min ovn havde været i drift i lang tid, var vægen slidt ned til plasticstrimlen, hvorefter denne var begyndt at brænde med.

Hans Keil.

PS: Til alle, der har ovnen i Danmark: Fjern altid plasticstrimlen inden brugen.

Rettelse til »Natur og kultur 2« i KAKTUS nr. 4

Vi må beklage, at der i ovenstående artikel var faldet et par linjer ud, hvilket bevirkede at det pågældende afsnit blev noget forvirret. Fejlen forekom på side 70 i 2. spalte. I slutningen af 9. linje begynder et afsnit, som vi nu bringer i sin rigtige ordlyd:

»Disse består av sammenpresset spagnumtorv som vil svulle opp til en høyde på 5–6 cm, når de blir plassert i en skål med litt vann. 30 Jiffy-briketter ble innkjøbt. 1. maj 1975 ble 545 kaktusfrø utsådd – 27 arter, av ulike porsjoner, og hver for seg i en Jiffy merket med arts og slektsnavn«.

Som sagt, vi beklager fejlen.

Red.

Ny lokalkreds i Lund?

For medlemmer i Sydsverige kan det sikkert være af interesse at erfare, at der er bestræbelser i gang for at oprette en lokalkreds i Lund. Medlemmer, som er interesseret i at være med, kan rette henvendelse til: Per Thelander, Kastanjegata 19 c, S-22356 Lund. Telefon 046/13 21 97.

Kaktuskædebreve

I juli-udgaven af »KAKTUS« blev medlemmerne indbudt til at deltage i en nyskabelse inden for NKS, nemlig kædebrevsgrupper med specielle emner inden for vor hobby. Det er stadig muligt at komme med i en eller flere af disse grupper. Man skal blot skrive til enten Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge, eller Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, 2770 Kastrup, Danmark.

Vinterbeskjeftigelser....?

Idag, den 22. november, vannet jeg mine kaktus... og nu sitter jeg og reflekterer over at det vil være på tide å forberede omplantningen i Jule-ferien!

Jeg er fullt klar over, at overstående ikke er i direkte overensstemmelse med gjeldende kultur-anvisninger, slik som en finner i de fleste kaktusbøker. Derfor følgende forklaring:

Før i tiden, da en dyrket kaktus i porøse leire-potter, ble en anbefalt å grave pottene ned i en lett, sandet jordblanding. Ut over vinteren skulle en så vanne meget sparsomt mellom pottene. En oppnådde med dette at jordblandingen i potten ble tilført en minimal fuktighet helt nederst. Fuktigheten ville forhindre at de fine suge-røtterne fulstendig skulle tørke bort. Som de fleste kaktusvenner, dyrker jeg mine planter i plastpotter. Disse er ikke porøse, så nedgravning har ikke lengre noen hensikt. Men, når plastpottene uten videre oppstilles i skåler, på brett eller i kasser – og når en dertil ikke vanner fra oktober til april – vil plantesubstratet og rotballerne være tøre som støv til våren. Plantene skal da først være nødt til å danne nye suge-røtter. Og en vil etter all sansynlighet antreffe hele kolonier av ull- og rotlus under pottene, eller nederst rundt røttene. Derfor har jeg plassert plastpottene opp i kasser som på innsiden er gjort vanntette med plastfolie. Oppå folien er det et tynt lag med finsiktet sand, på ca. 1½–2 cm. »Vanningen» jeg foretok idag, besto i å få sand-sjiktet gjennomfuktet. Det står selvfølgelig ikke vann nederst i kassene, fordi meningen er *ikke* at substratet i potten skal bli vått! Ved plassering av plastpotte oppå et fuktig sand-lag, oppnår en det samme som ved nedgravning av de gamle leire-potter. En bør imidlertid sørge for *skikkelig kontakt* mellom sandlaget og jorden i potten. Pottene bør presses litt ned i sanden, og skal ha minst 3 større drenshull i bunnen! For å øke kontakten – og, for å lette lufttilgangen til røtterne (!!!) – så er mine plastpotter forsynt med 4 ekstra hull, som ved hjelp av en drill er boret nederst gjennom *siden* av pottene!

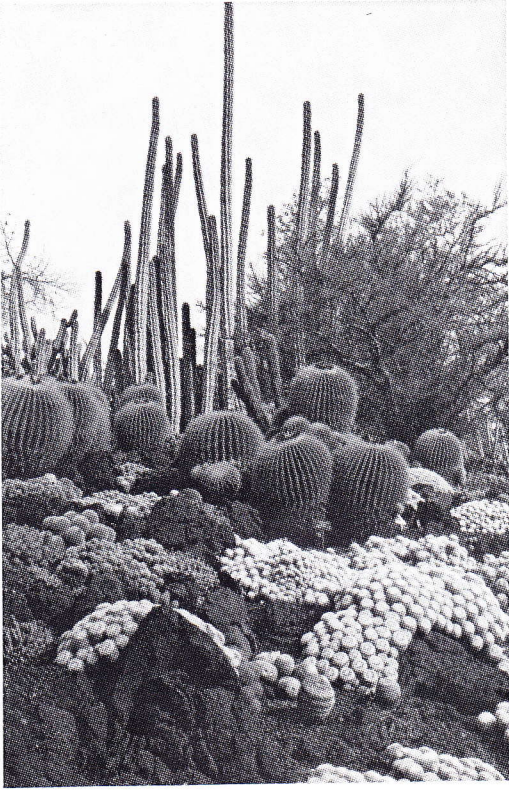
Så om omplantning ved Jule-tider. Fra nå av og frem til slutten av desember vil det ikke bli dosert mere fuktighet. Rundt årskiftet vil plantene stå tørre mens suge-røtterne stort sett vil være i behold. Der det trengs blir plantene forsiktig pottet om. Om nu endel røtter og suge-røtter blir skadet, vil sårene kunne tørke i løpet av noen uker. Først ut i februar vil sand-sjiktet på nytt bli fuktet igjen, samtidig som plantene får en lett tåke-dusj nå og da. I slutten av mars eller i begynnelsen av april, vil ordinær vanning bli gjenopptatt. Det viste seg – etter mitt første forsøk med omplantning i januar '75 – at de aller fleste kaktus *har* nye suge-røtter ut i februar–mars. Altså, var de da også istand til å ta opp vann!

Ved omplantning i desember–januar, oppnår en økt lengde på den vegetative vekstperiode. Den tradisjonelle omplantningen, senere, ut på våren, medfører at plantene må stå lengre tørre, for å gi sårene anledning til å tørke og for dannelsen av nye suge-røtter. Og videre, så gir dette en langt bedre arbeidsfordeling ut over året. Når våren nærmerer seg, vil omplantningen være overstått, og det blir da bedre tid til andre viktige beskjeftigelser, som for eks. til frø-formering! Nu er overstående noe jeg ikke selv har funnet på. Det har vært publisert en artikkel omkring omplantning i desember/januar, i »SUCCULENTA«, for ca 2 år siden. Mitt forsøk, med arter fra savannene, har vært meget vellykt. Og i Nederland er det vist hele kretser hvor alle har gått over til å foreta omplantningen midt på vinteren. Jeg tror at det ville være verdifult om en også her i norden gjorde endel forsøk – samtidig med at resultatene senere ble meddelt, her i »KAKTUS«!

Cees Rijk van Ravens.

P. S. Vi har motatt enkelte brev, av kaktusvenner som ønsker å delta i »Kædebrev«. Vi ønsker å komme igang med »Ringbrev for frø-formering«, men, vi ser gjerne at noen flere slutter seg til først.

Huntington Gardens

Fra vort medlem, Jens Davidsen, som er på studieophold i Los Angeles, USA, har jeg modtaget brev, hvori han fortæller om sine oplevelser

Blandt andet fortæller Jens om et besøg i et stort parkanlæg, Huntington Gardens, som har en af verdens største udendørs kaktussamlinger med på det nærmeste 2500 kaktus.

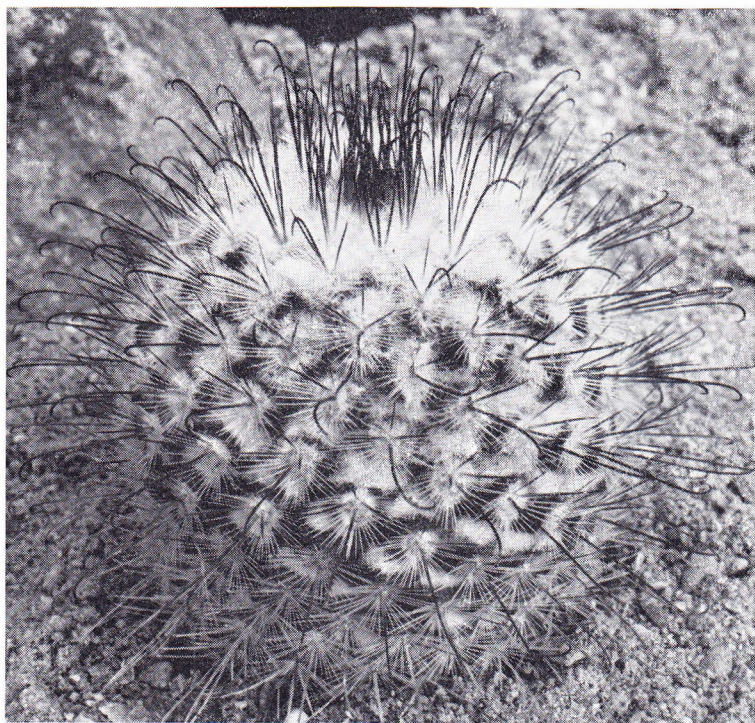
Sammen med brevet har Jens Davidsen sendt disse billeder fra Huntington Gardens, og jeg håber, de kan gengives i »KAKTUS«. Jens ønsker i øvrigt alle i Nordisk Kaktus Selskab et godt nytår.

Otto Forum Sørensen,
Viemosebro 14,
2700 Brønshøj.

På billedet til venstre ses en gruppe store *Echinocactus grusonii* og i forgrunden diverse mammillarier. Billedet for neden viser bl. a. *Trichocereus santiaguensis* i blomst.

Kender du den ?

Vort billede viser denne gang en plante, som er hjemmehørende i Mexico, nærmere betegnet provinsen Coahuila. I flere bøger er planten betegnet som en af de smukkeste inden for slægten. Billedet viser en yngre plante med kun et hoved. Med alderen kan der danne sig flere hoveder, så planten fremtræder som en stor gruppe. Hvert enkelt hoved er en lidt forlænget kugle med vorter, som næsten dækkes af den i axillerne siddende hvide uld. Areolernes randtorne er silkeskinnende hvide, tynde, og i smuk kontrast hertil findes 4 ca. 2 cm lange rødbrune til næsten sorte midtertorne, hvoraf den nederste er kraftigt krogbøjet. Ja, der er sandelig tale om en meget fin farvesammensætning fra naturens hånd. Men endnu bedre bliver det, når planten kommer med en krans af 1 cm store, karminrøde blomster i toppen.

Men hvad hedder så denne smukke plante. Ja, det er nu op til læserne at finde ud af det. Vil man deltage i konkurrencen, sender man blot et par linjer med angivelse af plantens navn til Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød. Så deltager man i lodtrækning

gen om en bogpræmie mellem de indkomne rigtige løsninger.

Et par linjer eller flere om medlemmernes syn på bladets indhold er meget velkomne. Hvilke artikler synes man bedst om, og hvilke ønsker har man om emner til behandling i kommende numre af bladet. Det er af stor betydning for redaktionen med disse meningstilkendegivelser. Løsningen på opgaven i oktober-udgaven er: *Huernia zebrina*. Den heldige vinder af bogpræmien blev: Roar Nielsen, Søndervangen 13, 8260 Viby, Jylland. Planten var fotograferet af undertegnede i egen samling.

Der var en del flere deltagere denne gang, og vi forsøger derfor at fortsætte med konkurrencen. Om det øgede deltagerantal skyldes vor beklagelse over tilsyneladende manglende interesse eller, at den lidt sværere opgave ligesom gør det mere spændende at være med og prøve sin viden, skal vi ikke kunne sige, men glædelig fremgang i deltagerantallet er der altså.

Red.

MEDLEMMERNES HJØRNE

Mammillaria fissuratus og min peyote

Jeg læste med stor interesse brevet fra Anders Frandsen i Lejre, der i oktober-nummeret efterlyste forskellige kaktusser. Da jeg genkendte min egen »stolthed« *Lophophora williamsii* blandt de nævnte, blev jeg nysgerrig efter at se resten og fandt billede og beskrivelse af dem i mine bøger. Men *Mammillaria fissurata*, som A.F. mente, kunne have et nyere navn, var ikke til at finde. Men i »Kaktus ABC« (bogen er fra 1935) var henvist til afsnittet Chasmatothelæ. Jeg citerer:

Roseocactus A. Berger 1925. Udprægede mimikryplanter. Adskiller sig fra *Ariocarpus* ved at have en fure på vorternes overside. Vorterne er trekantede, stærkt rynkede på oversiden og løber ud i en hornagtig spids. Torne mangler. Blomsterne, der fremkommer fra vortefurenes inderste ende, er store, rosa. Frugten tørrer ind ved modningen. Frøene kan i årevis sidde gemt i ulden mellem vorterne.

1. *Roseocactus fissuratus* A. Berg. – *Mammillaria* Eng. 1856 – *Anhalonium* Eng. – *Ariocarpus* K. Sch. Enkel, sjældnere flerhovedet, fladtrykt, voksende næsten skjult i jorden, 10–15 cm bred. Toppen stærkt ulden, vorterne meget kløftede og puklede på oversiden, langs kanten forsynet med en fure og en liste. Vortens midterfure dyb, med kraftig uldfilt. Blomsten rosa med mørkere midterstriber, 3–4 cm bred. – Texas, Mexico: Coahuila. Citat slut.

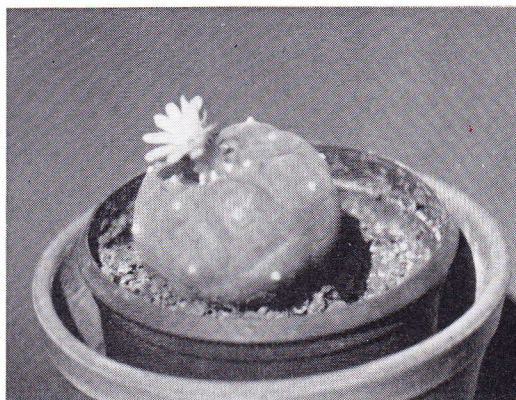
Efter at have læst ovennævnte slog jeg op i »Samlerens store Kaktusbog« under *Roseocactus fissuratus* (hvorunder *Mammillaria fissuratus* hører til ifølge »Kaktus ABC«). Her er *Roseocactus fissuratus* beskrevet i det samme afsnit som de øvrige planter, A.F. har efterlyst. Så mon ikke *Roseocactus fissuratus* skulle være »det nye navn«?

For ikke at gøre det hele for langt, må jeg nok bede A.F. gå en tur på biblioteket, hvor bogen plejer at være til udlån. Altså, kig i bogen »Samlerens store Kaktusbog«. Slå op side 253, og læs afsnittet om *Roseocactus*! – Jeg håber, at A.F. får nytte af, hvad jeg her har skrevet.

– Som jeg startede med at fortælle, var det navnet på *Lophophora williamsii*, som fik mig til at dykke hovedet ned imellem siderne i mine kaktusbøger. Jeg sender her fotos fra juli i år af min førstegangs-blomstrende peyote. Den blomstrede tre gange. Få dage efter at den første blomst var visnet, tittede den næste frem. Og ca. 10–14 dage efter, at nr. 2 blomst var væk, kom den 3. til syne. Farven var svag rosa-lilla, og blomstens størrelse var 1½–2 cm i diameter. Holdbarhed ca. 5–6 dage. Blomsten lukke sig sammen om aftenen, og ved den sidste blomst erfarede jeg, at den forblev helt sammenlukket på dage med gråvejr.

Til minde om de kønne blomster har jeg nu kun tørrede frøstande*) tilbage, som endnu sidder på planten. Jeg kan se, at de hver indeholder et par bittesmå, sorte, runde frø. Kan red. eller andre mon herigennem give mig et godt tip m.h.t. såtidspunkt, jord etc. med størst chance for at få frøene til at spire og gro sundt? (Hvis såningen bliver en succes, skal Anders Frandsen høre fra mig – jeg gemmer okt.-nummeret med din adresse!)

Endvidere kan jeg fortælle, at planten har jeg haft med fra et mørkt vindue i København, og den blomstrede så den 3. sommer i mit sydvindue, hvor jeg nu bor. Kan red. eller andre ud fra billederne bedømme dens alder. Jeg har købt den for 4½ år siden, og den er for mig at se ikke vokset, blot blevet en smule fyldigere. – Og endnu et spørgsmål: Som De måske kan se på billedet, hælder planten en smule efter lyset, og dens rod er ligesom vokset op af jor-

den. Skal den mon have mere jord i potten, eller kan nogle små sten råde bod på det?
Med venlig hilsen

A. L., Næstved.

*) Med tørrede frøstande mener jeg de tørrede blomster – og jeg er nu pludselig en smule i tvivl. Kan man nu være sikker på, at frøene overhovedet er i stand til at spire? Hvorfor er der ingen små frugter på, som jeg kender fra bl. a. *Mammillaria*? Har fluerne eller de andre insekter helt svigtet min peyote, eller... Ja, hvem kan fortælle mig lidt herom. Hvis der er flere blomster åbne samtidig, kan man da selv foretage bestøvning med en lille fjer eller lignende? Jeg håber, at I »derinde« kan hjælpe mig en smule.

KOMMENTAR: I dag er der vist overvejende stemning for, at *Roseocactus* bør overføres til slægten *Ariocarpus*, hvorefter den omtalte plante så skulle hedde *Ariocarpus fissuratus*. Det engelske tidsskrift »Ashintonia«, som er i færd med udgivelsen af en navneliste for kaktus med de sidste nye ændringer på dette felt, har da også dette navn med. – *Lophophora williamsii* er ikke svær at få til at sætte frugt og frø. Efter min erfaring er planten selvfrugt og kan altså sætte frø, selv om man kun har én plante. Dens frugt er et lille, langagtigt, lyserødt bær, som dog oftest først udvikler sig den efterfølgende sommer. Dette sidste forekommer jo også hos mange *mammillariar*. Frugten indeholder ikke særlig mange frø, som til gengæld er noget større end hos de fleste *mammillariar*. Frøet spirer let ved den almindelige fremgangsmåde for frøformering af kaktus.

Red.

Mere om „Hvordan blomstrer den?“

Jeg har nogle spørgsmål og forslag at stille i forlængelse af artiklen »Hvordan blomstrer den?«.

Kunne man (I) ikke forsøge hen ad vejen at supplere den vel nok mest anvendte håndbog »Das Kakteenlexikon«? Mange nye ting ville være relevante. F. eks. når man bestiller pr. katalog fra udlandet hos et firma som van Donkelaar, støder man ustandselig på planter, som ikke er nævnt i *Das Kakteenlexikon*. F. eks.

Pygmaeocereus narinosa, mange Lobivier etc. Selvfølgelig vil mange af disse ting stamme fra systematiske omgrupperinger, men en (kortere) omtale af nyfund ville være formålstjenlig, specielt hvis det er planter, som man har mulighed for at anskaffe sig. Gartnerierne svarer som regel ikke på spørgsmål desangående, vel sagtens på grund af travlhed, og så står man jo på bar bund.

F. eks. ved jeg, at *Pygmaeocereus densiaculeatus* har blomstret hos van Donkelaar, *Lobivia* (*Sulcorebutia*) *hoffmanniana* har jeg selv haft i blomst. Ingen af disse blomster er beskrevet i *Das Kakteenlexikon*.

Ville det ikke være en idé, om redaktionen eller »selskabet«, som vel er mere »slagkraftigt« end enkeltpersoner, opsamle sådanne små supplementter til, vil jeg da tro, mange medlemmers glæde?

Til slut vil jeg spørge, om nogen har eller kan give oplysninger om, hvordan man kan få frø eller planter af *Arthrocereus*.

Gunnar Clausen,
»Slamat«, Havreholm,
3100 Hornbæk.

PS. Som mini-drivhuse for frøplanter er karsebakker med klart låg udmærkede. Desuden er selve bakken god som underskål til firkantede potter. Hvis nogen endnu ikke skulle have tænkt på det.

Hvilken Aloe?

Må det være tilladt at stille sagkundskaben inden for vort selskab dette spørgsmål, når man i det Nye Testamentes Johannes-evangelium, kap. 19, 39 læser: »Men Nikodemus, som første gang var kommet til Jesus om natten, kom også og bragte en blanding af Myrrha og Aloe, omtrent hundrede pund –«.

Af dette citat fremgår flere spørgsmål:

1. Hvilken Aloe er der tale om?
2. Vi kender jo en helse-aloe. Benyttedes den i citatet benyttede Aloe for helsekraftens eller for vellugtens skyld? Og var det saften eller andre dele af planten, man anvendte?
3. Fremstillede jøderne selv Aloe-produkterne af planter der groede hos dem, eller blev Aloe-produkterne importeret?

Hans Keil.

Indholdsfortegnelse for

KAKTUS

10. årgang 1975

ARTIKLER:

	Side
Biblioteket	83
Botaniske udtryk og navne	10, 34, 57, 77
Bøger og tidsskrifter:	
Ashingtonia, et tilbud	68
»Echeverias«	21
Kaktuskalender 1976	76
KuaS	68
Succulents: A glossary of terms and descriptions	68
Sukkulente Euphorbier	49
The National Cactus and Succulent Journal	21
Conophytum – Peter Bent	27
Cylindropuntia tunicata – Peter Claes Rundblad	20
Dyrkning af bladkaktus – Ole Nielsen	64
Echeveria Pulvinata – Les Carruthers	18
Echinocereus pulchellus – Otto Forum Sørensen	4
Glimt fra årsmødet	84
Hvordan blomstrer den? – H. Keil	74
Kaktus-morphologi – Peter Claes Rundblad	15
Kaktus og sukkulenter i Venezuela Les Carruthers	52
Kender du den?	10, 46, 56, 86
Lithops – Brian Fearn	29
Løst og fast om frilandskaktus Georg A. Sydow	44
Medlemmernes Hjørne	22, 47, 66, 87
Natur og kultur – Cees Rijk van Ravens ..	25, 69
Parodia buxbaumiana spec. nova Fred H. Brandt	81
Parodia campestra spec. nova Fred H. Brandt	61
Parodia lychnosa spec. nova Fred H. Brandt	42
Parodia parvula spec. nova Fred H. Brandt	6
Pilosocereus glaucocerosus H. J. Müller	71
Round Robins eller kaktuskædebreve	55
Slægten Parodia Spegazzini – Fred H. Brandt	8, 40, 54
Vindueskarmens planter	72
Vor truede natur – Arne Schiøtz	17
Vær på vagt mod skadedyr – Otto Forum Sørensen	75
Ørkenens indvånere – Larry W. Mitich	3, 39, 49

SLÆGTER OG ARTER:

Aloe mitriformis	66
Ariocarpus	17, 26
Aylosteria kupperiana	70
Carnegie gigantea	49, 69
Chepalocereus senilis	15
Cereus peruvianus var. monstrosus	87
Cleistocactus smaragdiflorus	70, 71
Conophytum ecarinatum	27
» praegratum	28
Copiapoa	16
» hypogea	25
» cinerea	15, 69
Crassula falcata	73
» obliqua	87
Cylindropuntia tunicata	20
Discocactus	17
» boomianus	25
Echeveria amphoralis	20
» bicolor	52
» carminea	20
» cilliata	20
» coccinea	20
» derecena	74
» harmsii	20
» leucotricha	18, 20
» macrantha	20
» pilosa	20
» pubescens	20
» pulvinata	18, 20
» pulvinata cv. »Ruby«	18
» setosa	20
Echinocactus	67
» grusonii	68
Echinocereus caespitosus	39, 40
» cloranthus	3
» cinerascens	3
» fendleri	4
» pectinatus	40
» pectinatus var. rigidissimus ..	40
» polyacanthus	39
» pulchellus	4
» reichenbachii	39, 40
» rigidissimus	40
» subterraneus	3
» triglochidatus var. polyacanthus	39
» viridiflorus	3, 4
» viridiflorus var. chloranthus..	3
Eriocactus waresii	74
» magnificus	74
Eriocereus martinii	70, 71

Ferocactus	16, 67	Parodia buxbaumiana spec. nova	81
Gymnocalycium	17	» campestra spec. nova	61
» achirasense	74	» cardenasii	54
» chiquitanum	74	» chartocarpa	55
» ochterenia	70	» chrysacanthion	9
Haageocereus ambiguus	74	» dasyacantha	9, 41
Hamatocactus setispinus	72, 73	» faustiana	9
Lampranthus	28	» faustiana var. tenuispina	9
Lemaireocereus thuribii	51	» formosa	41
Lithops aucampiae	33, 34	» friciana	41
» comptonii	34	» lychnosa spec. nova	42
» comptonii var. comptonii	34	» malyana	55
» comptonii var. divergens	34	» novisa	9
» dinteri	30, 32	» parvula spec. nova	6
» erniana	34	» penicillata	40
» farinosa	30	» penicillata var. fulviseps	41
» francisci	34	» penicillata var. novisa	40, 41
» hallii	30	» pseudostuemei	8
» lesliei	31, 33, 34	» purpureo-aurea	54, 55
» lesliei var. hornii	33	» rigidispina	55
» localis	34	» saint-pieana	41
» optica	31	» schuetziana	9
» optica forma rubra	31, 34	» setispina	54
» otzeniana	34	» setosa	9
» pseudotruncatella	31, 32, 33, 34	» uhligiana	9, 41
» » var. dendritica	30	Peireskia	15, 16
» » var. grasilidelineata	32	Pilocereus palmeri	15
» ruchiorum	30, 31	Pilosocereus glaucochrosus	71
» turbiniformis	29, 30, 32	Pleiospilos beaufortensis	73
» verruculosa	30	Pseudomamillaria kraehenbuehlii	75
Lobivia densispina	70	Pyrrhocactus bulbocalyx	75
» incaica	70	Rebutia senilis var. aurescens	72
» zecheri var. fungiflora	75	Roseocactus	26
Malacocarpus	17	Samaipaticereus corroanus	74
Mammillaria	16	Selenicereus grandiflorus	69
» colonensis	76	Setiechinopsis mirabilis	70
» decipiens	72	Thelocactus nidulans	74
» hahniana	87, 88	Trichocereus	16
» ortegae	75	Weingartia hediniana	70
Melocactus caesius	52, 53		
» intortus	68		
» peruvianus	68		
» schulzianus	25		
Muiria hortensae	28		
Notocactus buiningii	70		
Oscularia	28		
Ophthalmophyllum	27		
Opuntia basilaris	44		
» humifusa	45		
» microdasys	44		
» phaecantha	44, 45		
» rutilans	44		
» stricta	45		
» vulgaris	87		

FORSIDEBILLEDER:

- Nr. 1: Melocactus intortus
 Nr. 2: Conophytum sp.
 Nr. 3: Echinopsis hamatacantha
 Nr. 4: Euphorbia pugniformis

The second fifty Haworthias

Ovenstående er titlen på en lille bog, vi har fået tilsendt. Bogens forfatter er John W. Pilbeam, som på dens 74 sider behandler 50 arter inden for slægten Haworthia. Bogen er illustreret med mange tegninger, og den indeholder en nøgle og de sidste nye ændringer med hensyn til navngivning og placering af arterne. Denne lille bog er så afgjort anbefalelsesværdig for alle, som interesserer sig for slægten Haworthia, og den er tilsyneladende en slags fortsættelse af en i 1970 udkommen bog med titlen The first fifty Haworthias. De er begge udgivet af The Succulent Plant Trust i England. The Succulent Plant Institute and Trust er oprettet for at fremme studiet af sukkulente planter og for spredning af kendskab til disse samt for planternes fredning i naturen og bevarelse af historisk og videnskabeligt værdifulde samlinger af sådanne planter. Oplysninger om medlemsskab af instituttet og trusen samt om deres publikationer kan erholdes hos instituttets Hon. Secretary, 14, Chestnut Avenue, Buckhurst Hill, Essex IG9 6EW, England.

Red.

Sukkulenter til friland

Specialkatalog over
Sempervivum, Joviborba
og nærstående slægter
– samt over Iris

Gerne postordre

MAILANDS STAUDER

Simmelbrovej 36, 7200 Grindsted

Alt til kaktusvennen

Stort tilbud i tilbehør!

Kaktus – Forsendelse

MANFRED ECKE

Gartnermester

D-24 Lübeck – Friedhofsallee 61 a

KARL HEINZ UHLIG

Frø – Planteimport – Eksport

Lilienstr. 5 – D-7053 Rommelshausen

Echinocereus	chloranthus	DM 10 – 20
–	caespitosus	8 – 14
–	purpureus	8 – 14
–	reichenbachii	8 – 15
–	baileyi	8 – 10
–	pectinatus	6 – 12
–	stramineus	28 – 45
–	octacanthus	25 – 35
–	dasyacanthus	7 – 16
–	roetteri	14 – 25

Alle vore kunder i Skandinavien ønskes et godt nytår.

HAR DE PRØVET

AT DYRKE ORCHIDEER?

Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort
medlemsblad »Orchideen«,
der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 75.

DANSK ORCHIDE KLUB

Mellemvangsvej 19

3060 Espergærde

ALT I PLANTER

– frilands og indendørs

TOSTHOLM PLANTESKOLE

Gl. Landevej 54 – Albertslund
(01) 64 31 53

Nu også stort udvalg i

Kaktus

og andre sukkulenter

(kvantitet – kvalitet – service)

Forsendes over hele Europa

Verdensnaturfonden bevarer truede naturværdier overalt på jorden. Indbetal 30 kr., så støtter De arbejdet og modtager bladet »Panda-Nyt«.

Verdensnaturfonden

World Wildlife Fund Denmark

Kavalergården 1
2920 Charlottenlund
Giro 2001

– næste gang De kommer til

KØBENHAVN

bør De i egen interesse besøge

Thorvald Petersen's Handelsgartneri

Jagtvej 74

her finder De det største udvalg i

KAKTUS og SUKKULENTER i alle størrelser

Kaktusgødningen SUKUROL føres

KAKTUS

Stort udvalg
– også store og importplanter

Mange sjældne podede

Bent Jørgensen

Vejlegårdsvej 99 – Vallensbæk
2620 Albertslund – Tlf. 64 50 95

Plantelister udsendes ikke

Allerede før De når Hamborg, kan De finde vort kaktusgartneri »Klein Mexiko«. Vor LILLE virksomhed har altid et STORT sortiment af interessante planter til Dem!

De er velkommen til et besøg til enhver tid, undtagen mandag. Grupper helst forud-anmeldelse. – Ingen forsendelser.

OTTO POUL HELLWAG

KAKTUS GARTNERI

D. 2067 Reinfeld/Holsten

Steinfelder Heckkaten

(vejen Reinfeld – Bad Segeberg)

Ing. H. van DONKELAAR
Werkendam / Holland

Betydeligt udvidet sortiment i
sukkulenter, kaktus
samt andre sjældne planter, De søger.

Min nye plante- og frøliste
er udkommet nu,

som altid med dansk forord.

– Alle henvendelser kan ske på dansk –

Nyere, såvel som ældre *litteratur om kaktus og sukkulenter* ønskes til købs til såvel eget som selskabets bibliotek. Både bøger og tids-skrifter har interesse uanset sproget. Særlig interesse har Backeberg: »Die Kaktaceae«, såvel enkelte bind eller hele værket samlet.

Frans Laursen,

Midtjyllands Landboskole,

7200 Grindsted. Tlf. (05) 32 05 02.

Følgende årgange af »KAKTUS« kan købes ved henvendelse til Frans Laursen, Midtjyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted:

Årgang 1 (1 hæfte) 5 kr. – årg. 2 (nr. 2 og 4) 10 kr. – årg. 3 (nr. 1 og 2) 10 kr. – årg. 4 (nr. 3 og 4) 10 kr. – årg. 5, 6 og 7 (4 nr.) 20 kr. pr. årg. – årg. 8 (2 nr.) 10 kr. – årg. 1974 (4 nr.) 30 kr.